

MIKROREGIÓN

~
*Laborecká
niva*
~

TENTO MATERIÁL BOL VYDANÝ V RÁMCI PROJEKTU MINIMALIZÁCIA KOMUNÁLNEHO ODPADU A LIKVIDÁCIA ČIERNYCH SKLÁDKOV V MIKROREGIÓNE LABORECKÁ NIVA (MIKADO).

Konečný prijímateľ projektu **MIKADO** je
KOŠICKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ

Partner v projekte mikroregión **LABORECKÁ NIVA**,
obce: Budkovce, Sliepkovce, Lastomír, Malé Raškovce,
Zemplínske Kopčany, Slavkovce, Žbince, Krásnovce,
Vrbnica, Dúbravka

Agentúra
na podporu
regionálneho
rozvoja Košice,
n. o.

Manažment projektu Mikado **Agentúra na podporu
regionálneho rozvoja Košice, n. o.**

KANCELÁRIA: Strojárska 3, 040 01 Košice

TEL.: 055 68 22 811 **FAX:** 055 68 22 813 **E-MAIL:** arr@arr.sk

WEB: www.arr.sk

dizajn SOMŠÁK

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVANÝ Z FINANČNÉHO MECHANIZMU EHP, NÓRSKEHO FINANČNÉHO MECHANIZMU A ZO ŠTÁTNEHO ROZPOČTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

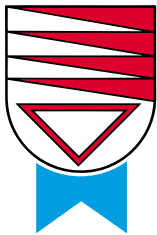
Slovo na úvod

Vytvorenie mikroregiónu Laborecká niva podmienila transformácia verejnej správy po roku 1990, kedy vznikla odborová organizácia pracovníkov samosprávy pod názvom SLOVES. Súčasťou tejto organizácie sa stali aj obce v okolí Budkoviec, ktoré si za svoje sídlo zvolili práve túto obec. Prírodným vývojom, kedy štát preniesol na obce a mestá ďalšie kompetencie, rástol aj význam spájania sa obcí za účelom koordinácie spoločných postupov pri spracovávaní projektov, rozvojových programov, podporujúcich vytváranie lepších životných podmienok pre jeho obyvateľov, ale i na spoločné riešenie niektorých problémov, hlavne v oblasti odpadového hospodárstva. Mikroregión Laborecká niva tvorí dvanásť obcí okresu Michalovce – Budkovce, Dúbravka, Hatalov, Krásnovce, Lastomír, Malé Raškovoce, Slavkovoce, Šliepkovoce, Šamudovoce, Vrbnica, Zemplínske Kopčany a Žbince. Jednotlivé sídla regiónu sa nachádzajú neďaleko okresného mesta Michalovce. V súčasnosti žije na území mikroregiónu vyše 7400 obyvateľov. V rámci dnešného administratívno-správneho členenia Slovenskej republiky je oblasť súčasťou Košického samosprávneho kraja.

Mikroregión je situovaný v strednej a severnej časti Východoslovenskej nížiny, kde v minulosti sa ich obyvatelia živilí predovšetkým poľnohospodárstvom. Archeologické nálezy pochádzajúce z daného priestoru svedčia o intenzívnom osídlení tohto teritória už v pravekých dobách. Na území mikroregiónu sa nachádzajú dve archeologické lokality slovenského významu (Zemplínske Kopčany, Žbince) a niekoľko významných historických (od stredoveku po 19. storočie) stavieb zapísaných v Ústrednom zozname Pamiatkového fondu Slovenskej republiky. V minulosti mali charakter mestčka Budkovce, ktoré svoj strediskový ráz nestratili do dnešných dní. Na jej území sa

nachádzajú tri národné kultúrne pamiatky – kaštieľ rodiny Buttakai, kostol Najsvätejšej Trojice a socha Ľ. Nepomuckého. Územie tohto mikroregiónu je pritažlivé aj pre polovníkov a pre turistov v rámci nenáročnej turistiky. Zvláštnosťou je Národná prírodná rezervácia Kopčianske slanisko či prírodné rezervácie Slavkovoce slanisko a Raškovský luh so zastúpením zriedkavých druhov rastlín.

Budkovce

Nadmorská výška: 105 m

Rozloha: 20 410 153 m²

Počet obyvateľov: 1511

www.budkovce.sk

Ležia uprostred Východoslovenskej nížiny na západnom násovom vale Laborca. Obec Budkovce (staršie názvy „Butka“ či „Buthka“) do roku 1918 patrila v rámci Uhorska do Zemplínskej župy.

Ojedinelý nález obsidiárovej industrie dokladá osídlenie chotára už v období neolitu. Archeologické nálezy pochádzajú aj z ďalších období praveku až včasného stredoveku. V budkovskom chotári máme doložená aj slovanské sídlisko z 9. – 10. storočia. To dokladá, že Budkovce patria k najstarším obciam v regióne s neprerušným trvaním.

Doteraz najstaršia známa písomná zmienka o Budkovciach (latinsky „Bwtka“) pochádza z roku 1314. Niekoľko storočí lokality patrila miestnym zemanom, ktorý tu mali vlastné sídlo (kúriu možno aj hrad) a od 17. storočia kaštieľ. V 16. storočí k tunajším zemepánom patrili príslušníci niekoľkých ďalších šľachtických rodov (napríklad z rodu Viczmándy, ktorý mal právo meča). Šľachtici sa zaslúžili aj o výstavbu miestneho rímskokatolíckeho stredovekého kostola. Vďaka miestnemu trhu sú Budkovce od konca 15. storočia charakterizované ako mestečko (na prelome 16. a 17. storočia patrili k malým mestečkám Zemplínskej stolice). Do uhorských i slovenských dejín sa Budkovce zapísali najmä ako jedno z centier východoslovenského roľníckeho povstania v roku 1831.

Až v 19. storočí Budkovce definitívne stratili charakter a štatút mestečka. Významné postavenie obce v regióne zdôraznilo nielen zriadenie budkovského obvodného notariátu, lekárskeho a žandárskeho obvodu, ale i vybudovanie železnice ako modernej formy prepravy tej doby.

Po roku 1989 sa Budkovce dynamicky rozvíjajú na modernú obec s dobre rozvinutou infraštruktúrou. Ako v minulosti tak aj dnes si zachováva charakter strediskovej obce. Budkovčania ani v tejto modernej dobe nezabúdajú na udržiavanie tradícií.

Zo zachovaných kultúrnych pamiatok k najcennejším patria renesančný kaštieľ rodiny Butkai z roku 1617, gotický rímskokatolícky kostol zo 14. storočia a socha Sv. Jána nepomuckého z 19. storočia.

Dúbravka

Dúbravka leží uprostred Východoslovenskej nížiny, na pravom vale Laborca.

V chotári obce boli nájdené archeologické nálezy z pravekej doby bronzovej. Dokonca sa podarilo zachrániť krátku bronzovú dýku. Nálezy z ďalších období praveku až doby rímskej dokladujú tunajšie osídlenie.

Súčasná obec vznikla vďaka slovenským obyvateľom, zrejme z blízkych lokalít, najneskôr v 14. storočí na mieste vyrúbaného dubového lesa.

Prvá písomná zmienka priamo o obci sa zachovala z roku 1345 (latinsky „Dobroka“, v minulosti sa využíval aj názov „Dubroka“). V 14. až 17. storočí obec, s výlučne poddanským obyvateľstvom, tvorila súčasť vlastníctva šľachticov z Budkoviec. Na prelome 16. a 17. storočia lokalita bola malou, respektíve stredne veľkou dedinou.

Do dnešných dní nevyriešenou záhadou zostáva miestny kostol, ktorý bol v roku 1700 uvádzaný ako murovaný.

V 18. storočí sa vďaka prisťahovalcom utvorila tunajšia pestrá náboženská štruktúra (v Dúbravke bývali rímskokatolíci, gréckokatolíci, protestanti a židia). V 18. storočí sa dedina stala sídlom gréckokatolíckej farnosti. Veriacim slúžil najprv drevený chrám. V roku 1927 si gréckokatolíci postavili nový murovaný farský chrám.

K architektonickým dominantám obce patrí aj moderný rímskokatolícky filiálny kostol postavený v roku 1993 a pravoslávny chrám vysvätený v roku 2008.

Obyvatelia obce pracujú na poľnohospodárskom dvore AT Zemplín Dúbravka, v okresnom meste Michalovce a v ďalších lokalitách.

Dúbravské domácnosti sú napojené na rozvod plynu a verejného vodovodu. V súčasnosti sa dokončuje výstavba kanalizácie.

*Nadmorská výška: 105 m
Rozloha: 10 210 815 m²
Počet obyvateľov: 677*

Hatalov

*Nadmorská výška: 104 m
Rozloha: 8 632 508 m²
Počet obyvateľov: 752*

Obec je situovaná uprostred Východoslovenskej nížiny, na vale La-borca. Najstaršie osídlenie je doložené nálezmi z doby eneolitu, bronzovej, halštatskej, z doby rímskej i z 9. až 10. storočia. V rámci Uhorska patrili Hatalov až do roku 1918 do Zemplínskej župy.

Dnešná obec pochádza z pôvodnej slovenskej, slovienskej osady spred 11. storočia. Výnimočne túto lokalitu označovali aj ako Nižné Žbince.

Najstaršiu písomnú zmienku o tunajšom sídle nachádzame v roku 1326 a v tomto období patrilo k pozdišovskému panstvu rodiny Ákoš. V písomných záznamoch z 14. až 16. storočia sa obec vyskytuje pod názvom Gatal a Gataly a v tom čase patrila miestnym zemanom, z ktorých minimálne jeden študoval na viedenskej univerzite.

Najneskôr v 16. storočí v dedine postavili murovaný kostol a v roku 1600 tu stáli dve kúrie (šľachtické sídlo), kostol, fara a škola. Na prelome 16. a 17. storočia Hatalov patrili medzi stredne veľké dediny aj so šľachtickým obyvateľstvom. V dôsledku rozličných okolností bol Hatalov začiatkom 18. storočia bez obyvateľstva. V druhej polovici 18. storočia vďaka príchodu nového obyvateľstva sa postupne zvyšoval ich počet.

V Hatalove vlastnili majetky členovia viacerých šľachtických rodín. V 19. storočí v Hatalove stál aj kaštieľ s rozsiahlou záhradou. Zároveň sa tu v tomto období spomína liehovar.

V roku 1973 bol do užívania odovzdaný miestny rímskokatolícky kostol.

Hatalov, nachádzajúci sa neďaleko od Michaloviec, je dnes obcou s rozvíjajúcou sa modernou výstavbou a dobrou infraštruktúrou.

Krásnovce

Obec leží v severnej časti Východoslovenskej nížiny, na západnom vale Laborce.

Do dnešných dní nepochádzajú z krásnovského chotára žiadne archeológom známe nálezy. Dedina vznikla vďaka slovenskému obyvateľstvu pravdepodobne v 13. storočí v polohe Krásna na stredovekom pozdišovskom panstve.

Prvá známa písomná zmienka podchádza z roku 1403 (latinsky „Krazná“). Krásnovce pôvodne patrili do pozdišovského panstva a neskôr rozličným šľachtickým rodom.

Pred 17. storočím tu postavili kostol z ktorého koncom spomínaného storočia zostali len ruiny. Kde kostol stál môže odhaliť len archeologický výskum. V 15. až 17. storočí táto lokalita patrila medzi stredne veľké, respektíve malé dediny výlučne s poddanským obyvateľstvom.

V 18. storočí sa tu prisťahovalo viacero poddaných zo severnejších oblastí. K zemepánom obce patrili Szirmayovci a iní. Obyvatelia sa zúčastnili roľníckeho povstania v roku 1831. V 19. a 20. storočí bolo pre obec typické vystaňovalectvo tunajších občanov.

V Krásnovciach sa nachádza unikátna drevená zvonica.

V poslednom období po zrealizovaní niekoľkých významnejších investícií sa zlepšila kvalita života miestnych občanov.

Nadmorská výška: 109 m

Rozloha: 4 633 088 m²

Počet obyvateľov: 621

Lastomír

*Nadmorská výška: 111 m
Rozloha: 13 770 000 m²
Počet obyvateľov: 1146*

Obec Lastomír leží na Laboreckej rovine, v srdci Zemplína, 6 km južne od okresného mesta Michalovce.

Z lastomírskeho katastra zatiaľ nepoznáme žiadne archeologické nálezy. Lastomír patrí medzi najstaršie slovienské, slovenské sídliska v okolí a vznikol pred 11. storočím.

Prvým dokladom o obci („Lezthemer“) je listina z roku 1288, súvisiaca s majetkovým vlastníctvom tamojších šľachticov. Názov dediny je dovedený od slovienského mena. Dedina patrila miestnym zemanom, ktorí patrili do rozvetveného a starobylého českého šľachtického rodu Bogatradvanovcov. Spomínaní šľachtici mali v Lastomíre svoje obydlia – kúrie.

Už v stredoveku v obci postavili rímskokatolícky kostol, ktorého farár Benedikt sa spomína v 30. rokoch 14. storočia. Z dôvodu, že tento kostol patril medzi starobylé a významné jeho farár dostal od pápeža v roku 1400 právo predávať odpustky. Od 16. storočia je Lastomír známy svojou kalvínskou farnosťou, ktorá pretrvala dodnes. V roku 1600 je tu písomne doložená škola, fara, kúria a kostol. Starý stredoveký kostol sa v 18. storočí spomína už iba ako ruina na vtedajšom cintoríne.

Do slovenského národného života sa zapísalo 50 Lastomírčanov v súvislosti so slovenskou dobrovoľníckou výpravou roku 1848.

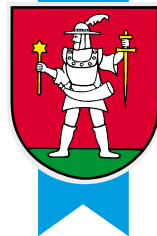
V obci sa nachádza jediná nehnuteľná kultúrna pamiatka a to pôvodne renesančný reformovaný (kalvínsky) kostol. Nachádza sa tu aj pamätník oslobodenia obce (26. novembra 1944), ktorý stojí na mieste, kde vojaci nemeckého wermachtu vyhodili do vzduchu železobetónový most.

K dominantám obce nepochybne patria a gréckokatolícky chrám z 19. storočia a moderné kostoly z 90. rokov 20. storočia a to rímskokatolícky a pravoslávny so vzácnou relikviou.

Súčasný Lastomír je modernou obcou s úplne vybudovanou infraštruktúrou (materská škola, základná škola 1. až 4. ročník, pošta, vodovod, plyn a kanalizácia). K aktívnym organizáciám patrí obecný futbalový klub, Jednota dôchodcov, SZTP, poľovnícke združenie Jarabica ocenené ministerskou plaketou sv. Huberta. Zaujímavosťou je aj pravidelné splavovanie rieky Laborec.

Malé Raškovec

Chotár obce sa rozprestiera na Východoslovenskej nížine, na vale dolného Laborca.

Praveké nálezy z katastra pochádzajú už z paleolitu, ale miestny chotár bol vyhľadávaný najmä v období neolitu a doby bronzovej. **O osídlení v časnom stredoveku svedčia aj fragmenty keramiky z 9. až 11. storočia a sídliskový objekt z 10. až 12. storočia.** Malé Raškovec patria medzi najvýznamnejšie archeologické lokality okresu Michalovce.

Súčasná obec vznikla na základe slovienskeho sídliska z 11. až 12. storočia. Obec Malé Raškovec založili obyvatelia Veľkých Raškoviec.

Prvá známa písomná zmienka o dedine („Kyskaska“) pochádza z roku 1314. V 14. až 17. storočí Malé Raškovec patrili šľachticom – zemanom z Veľkých Raškoviec.

Na prelome 16. a 17. storočia lokalita patrila medzi stredne veľké dediny s výlučne poddanským obyvateľstvom.

Reformácia, rekatolizácia a prisťahovalectvo mali za následok spestrenie tunajšej konfesiónalnej a národnostnej štruktúry.

V roku 1831 tunajší zeman Peter Tasnády patril k vodcom roľníckeho povstania.

V 20. storočí sa časť obyvateľstva zaoberala výšivkárstvom a zhotovovaním výrobkov z dreva.

Po zmene spoločensko-politickej situácie v roku 1989 miestna samospráva zrealizovala i viaceré významné investičné akcie.

V obci sa do dnešných dní nachádza jedna významná historická stavba a to reformovaný kostol z 19. storočia.

Nadmorská výška: 102 m

Rozloha: 8 751 595 m²

Počet obyvateľov: 244

Slavkovce

Nadmorská výška: 101 m

Rozloha: 9 182 178 m²

Počet obyvateľov: 615

Obec leží na Východoslovenskej nížine, na vale Laborca.

Archeologické nálezy dokladajú v obci osídlenie v období neolitu (objavili sa tu jedny z najstarších dokladov o počiatkoch neolitickeho osídlenia regiónu), doby bronzovej (známy je hromadný nález bronzových predmetov) a vo včasnohistorickom období (nálezy z doby rímskej).

Súčasnú obec pravdepodobne založil šľachtic Slavko v 13. storočí. **Prvá písomná zmienka o obci Slavkovce pochádza z roku 1322.** V uvedenom roku písomne vymedzovali hranicu medzi majetkom Drahňov a Slavkovce („Zolouk“). V 14. až 16. storočí Slavkovce boli súčasťou pozdišovského panstva. Na prelome 16. a 17. storočia lokalita patrila medzi stredne veľké dediny s výlučne poddanským obyvateľstvom.

V Slavkovciach pred 17. storočí postavili kostol o ktorom máme len torzovité písomne informácie.

Od 18. storočia v dedine sídli gréckokatolícky farský úrad s vlastným chrámom. V rodine gréckokatolíckeho kňaza sa narodil aj významný maliar Ignác Roškovič (1854 – 1915).

V minulosti máme v tunajšom chotári doložený aj vodný mlyn (19. storočie).

V slavkovskom katastri sú veľmi dobré podmienky na poľnohospodársku prvovýrobu. Obec poskytuje dobré možnosti pre život svojich obyvateľov pre ktorých slúži verejný vodovod a rozvod plynu.

Zároveň je to kraj príťažlivý pre poľovníkov a nenáročnú turistiku. **Zvláštnosťou je prírodná rezervácia Slavkovce slanisko so zastúpením zriedkavých druhov rastlín.**

Sľiepkovce

Chotár obce sa nachádza v strednej časti Východoslovenskej nížiny, na vale Laborca.

Do dnešných dní nemáme dôkazy o osídlení tunajšieho chotára v praveku až včasnom stredoveku. Súčasná obec vznikla pred 13. storočím možno z iniciatívy šľachticov z Budkoviec, ktorým patrili tunajšie majetky.

Prvá písomná správa o Sľiepkovciach („Zelepke“) pochádza z roku 1314 a vznikla v súvislosti z delbou šľachtických majetkov. Až do 17. storočia dedina patrila k majetkom zemanov z Budkoviec. Na prelome 16. a 17. storočia lokalita patrila medzi malé dediny bez šľachtického obyvateľstva. Sľiepkovce postupne upadali a dokonca začiatkom 18. storočia neexistovali. Až v 18. storočí sa utvorili základy súčasného národnostného a náboženského zloženia.

Zaujímavosťou je, že pôvodná obec „Starý vala!“ bola pre časté povodne presťahovaná na nové miesto. O presťahovanie obce sa zaslúžil aj gróf a majiteľ Krásnej hôrky Dionýz Andrásy (Andráši), čo sa odrazilo aj v pomenovaní obce ako Denešovec.

Historickú dominantu obce tvorí rímskokatolícky kostol z 20. rokov 20. storočia z oltárnym obrazom od významného maliara Teodora Jozefa Moussona.

Dobrá infraštruktúra a blízkosť okresného mesta vytvárajú vhodné životné podmienky pre občanov obce.

*Nadmorská výška: 105 m
Rozloha: 6 456 218 m²
Počet obyvateľov: 723*

Šamudovce

*Nadmorská výška: 108 m
Rozloha: 4 841 603 m²
Počet obyvateľov: 616*

Šamudovce ležia v severnej časti Východoslovenskej nížiny, na západnom vale Laborca.

Archeologické nálezy dokladajú osídlenie z obdobia doby rímskej – významný je najmä **nález striebornej spony a bronzového zvonca**. Materiál, ktorý bol objavený z tunajšieho rímskeho sídliska predstavuje nateraz najrozsiahljší súbor pamiatok z doby rímskej v celom regióne.

Ako a kedy vznikli dnešné Šamudovce zatiaľ presne určiť nevieme. V roku 1403 v súvislosti s majetkovými záležitosťami pozdišovského panstva vznikla listina kráľa Žigmunda v ktorej sa prvýkrát spomínajú aj Šamudovce („Samogh“). V neskoršom období lokality vystupuje pod názvami Samogh, či Samogy pričom ostali súčasťou pozdišovského panstva.

V 16. až 17. storočí boli Šamudovce stredne veľkou dedinou.

Najmä vďaka prisťahovalcom si miestni veriaci východného obradu postavili koncom 17. storočia drevený chrám, ktorý od začiatku 19. storočia definitívne nahradil nový murovaný gréckokatolícky chrám.

Rozmach vystáhovalectva z regiónu dokumentuje aj vzácna veršovaná spomienka neznámeho vystáhovalca zo Šamudoviec, ktorú v „poslovenčenej hutoračtine“ uverejnili v americkom meste Pittsburg koncom 19. storočia.

V 20. storočí si svoj kostol v roku 1928 dokončili evanjelici a. v. (luteráni). **Miestnym veriacim kázal napríklad aj duchovný a spisovateľ Július Barč Ivan (1935 – 1942)**. V roku 1994 dokončili veriaci stavbu nového pravoslávneho kostola.

Investície z posledných rokov radia Šamudovce medzi modernejšie lokality okresu Michalovce.

Vrbnica

Vrbnický chotár sa rozprestiera v severnej časti Východoslovenskej nížiny na západnom vale Laborca.

Z archeologických nálezov z chotára poznáme len zachovanú **bronzovú kópiu zrejme z doby bronzovej**. Išlo o ojedinelý nález a žiadne ďalšie stopy osídlenia sa zatiaľ nezistili.

Súčasnú dedinu založil zeman či zeman v 13., prípadne 14. storočí na mieste častého výskytu vŕby. Prvá písomná zmienka o nej („Fyzeser“) pochádza z roku 1335 aj keď poznáme o niekoľko rokov staršie správy o tamojšom potoku a poliach. V neskoršom období sa lokalita spomínala pod názvami vychádzajúcich z tvarov Fišar, Fišarovce.

Aj v 15. až 17. storočí dedina patrila miestnym zemanom, ktorí tu mali vlastné obydlie – kúriu a názov obce používali ako svoj prídomok, čiže šľachtici z Vrbnice.

Bývali tu najmä Slováci a podľa konfesiónálnej štruktúry rímskokatolícki a gréckokatolícki veriaci, protestanti a židia. Obyvatelia sa tu v minulosti živili najmä poľnohospodárstvom a ovocinárstvom.

Od 90-tych rokov minulého storočia sa v obci realizovali viaceré významných investícií. V obci sa nachádza jedna nehnutelná kultúrna pamiatka a to pôvodne klasicizujúce šľachtické obydlie – kúria. Pre veriacich vo Vrbnici slúži aj rímskokatolícky kostol.

Nadmorská výška: 105 m

Rozloha: 4 944 519 m²

Počet obyvateľov: 931

Žbince

Nadmorská výška: 104 m
Rozloha: 15 069 486 m²
Počet obyvateľov: 966

www.zbince.sk

Žbince ležia v strednej časti Východoslovenskej nížiny, na západnom nánosovom vale Laborca.

Obec patrí medzi archeologické lokality slovenského významu a jej chotár je charakterizovaný viackultúrnym osídlením. V miestnom katastri sa napríklad našiel vzácny hromadný nález pozostávajúci zo sekeriek, náramkov, torza kosáka, dvoch bočníc z konského zubadla a dvoch fragmentov plechovej nádoby. Tento depot odborníci zaradili do doby bronzovej.

Tunajšie sloviensko – slovenské sídlisko existuje už od 9. storočia. Staršie zdroje uvádzajú ako prvú písomnú správu o obci z roku 1221. Žbince od 13. storočia patrili miestnym šľachticom, ktorý názov dediny používali ako prídomok a v 15. storočí si tu postavili svoje sídlo. Miestnym šľachticom obec patrila aj v nasledujúcich storočiach.

Pred 14. storočím v Žbinciach postavili rímskokatolícky kostol. Pri katolíckej farnosti zároveň pôsobila farská škola. Časť obce s kostolom sa označovala aj ako Kostolné (Veľké) Žbince. Pri tejto staršej časti vznikla zrejme v 13. storočí nová miestna časť – Malé Žbince. Občas tieto lokality boli uvádzané ako samostatné dediny. Treba podotknúť, že pri Žbinciach existovali ďalšie štyri osady alebo dediny, ktoré však zanikli.

V Žbinciach je v 14. storočí doložený vodný mlyn na riečka Duša a koncom 16. storočia tu stála fara, škola, dve kúrie (šľachtické sídla) a kostol. Popri poddaných v Žbinciach žili aj predstavitelia drobnej šľachty – zemanovia.

V minulosti v Žbinciach stál pekný kaštieľ. Medzi posledných majiteľov tejto stavby patrili členovia významného uhorského rodu Andráši (Andrássy).

V obci eviduje tri nehnuteľné kultúrne pamiatky a to kaplnku Sv. Jána Nepomuckého postavenú v roku 1804 a rímskokatolícky kostol sv. Anny z roku 1843. Jedným z dvoch zachovaných objektov ľudovej architektúry v okrese Michalovce je aj miestny ľudový dom a sypanec.

Dobrá infraštruktúra radí obec medzi moderné lokality okresu Michalovce.

Zemplínske Kopčany

Kopčany ležia uprostred Východoslovenskej nížiny, na západnom vale Laborca.

Dedina je zároveň **archeologickou lokalitou slovenského významu s bohatým viackultúrnym pravekým osídlením**. Miestny chotár bol osídlený aj vo včasnohistorickom období a včasnom stredoveku. Z kopčianskeho katastra pochádza množstvo významných archeologických nálezov. Slovánske nálezy dosvedčujú že **kopčianske sídlisko existuje od 9. storočia** ale prvý písomný doklad o dedine („Hegy“) sa nachádza v listine o delbe majetkov z roku 1314. Do listín dedinu zapisovali v tvare Hegy čo do slovenčiny môžeme preložiť v zmysle Kopec, Vrch. V 14. až 17. storočí Zemplínske Kopčany (ďalej Kopčany) patrili do vlastníctva šľachticov z Raškoviec.

V roku 1600 malo sídlisko kostol, faru a školu. Na prelome 16. a 17. storočia patrili Kopčany k stredne veľkým dedinám z prevahou poddanského obyvateľstva.

Pred 16. storočím v Kopčanoch postavili kostol, ktorý koncom 17. storočia nahradil kostol nový. V roku 1795 v Kopčanoch začali s výstavbou ďalšieho kostola a to pre miestnu rímskokatolícku farnosť. Tento kostol je do dnešných dní jednou z dominánt obce a zároveň nehnuteľnou historickou pamiatkou. V poslednej tretine 18. storočia si svoj kostol postavili aj kalvíni (reformovaní veriaci).

V súčasnosti Zemplínske Kopčany patria medzi moderné a perspektívne obce v okrese Michalovce.

Nadmorská výška: 104 m

Rozloha: 9 662 631 m²

Počet obyvateľov: 366

MIKROREGIÓN

Labořecká niva

Michalovce

Krásnovce

Šamudovce

Lastomír

Vrbnica

Sliepkovce

Žbince

Hatalov

Budkovce

Dúbravka

Slavkovce

Zemplínske Kopčany

Malé Raškovce

